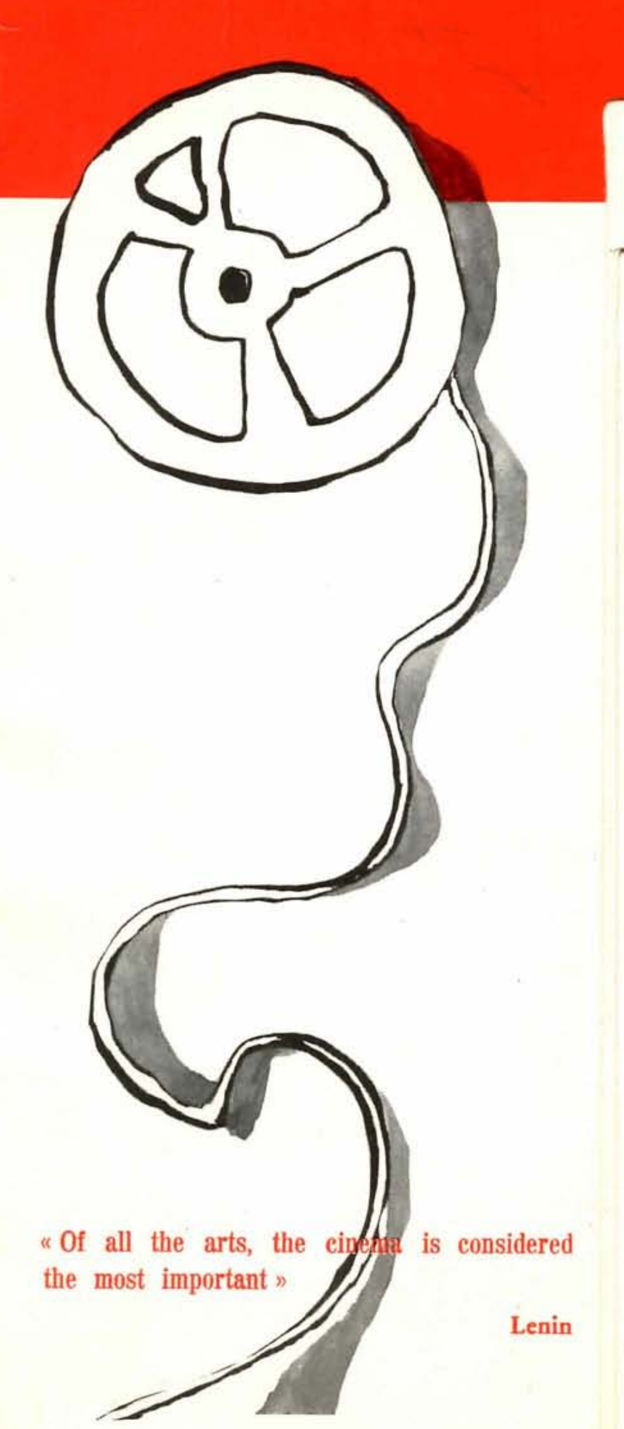
P.F.L.P
F.P.L.P
FILMS

films du
fPLP

« Of all the arts, the cinema is considered the most important »

Lenin

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين ...

The cinema and the revolution

Although monopolistic companies have dominated the art of the cinema in its production and distribution and imposed their capitalist thinking on the contents of the films produced, nevertheless avant-garde artists have striven to harness this medium to the working class, its thought and its future. The attemps made by world Zionism since 1897 to exploit cinema film, and its ability to influence the widest masses, can no longer continue its domination because of the defeats imperialism has received at the hands of the struggling peoples of the world.

With the Palestinian Resistance movement, techniques of film-making grew which recorded the reality of the revolution. However, in their early days they did not go beyond recording some documentation without moving on to a wider scope in vision and obscurity. Perhaps the initiative of the Popular Front for the Liberation of Palestine from 1970 onwards played a major part in this field, when it began producing documentary films, in view of the ability of such films to express the revolution and its thinking, and to be a basis linked to reality in material form. This activity occurred on several levels:

1) Permanent showings in Fidayeen bases and Palestinian camps;

2) Film shows in cultural organizations and clubs and working-class areas;

3) Directing attention towards film festivals so that relations were consolidated, through this frequent participation, between the Palestinian cinema and the progressive international cinema on the one hand, and the Palestinian Resistance, particularly the Popular Front, was able to show the true facts of the Palestinian struggle and the implications of the Palestinian cause on the other. It thereby exposed the essence of Zionist falsification and portrayed the closest picture to the truth about the Palestinian cause, raising the voice of the Palestinian cause for the first time through the Leipzig festival in 1971. From this the Palestinian cinema moved onwards to many festivals, in which the relationship between the Palestinian revolutionary cinema and the world cinema was strengthened, so that it became united within one line of exposing the fascist methods of colonialists and invaders, and portraying peoples' continuous struggles and victories;

4) Distribution of Palestinian films to political parties, and students' and workers' organizations throughout the world. The role of these films was very important, both in embodying the revolution's thinking, strategy and continuing struggle, and in refuting Zionism's allegations and its fascist exploiter's way of thought.

films du FPLP

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين •••

بيروت - لبنان - كورنيش المزرعة ص.ب ٢١٢ - تلفون ٣٠٩٢٣٠
BEIRUT-LEBANON P.O.Box 212 TEL. 309230

5) Preserving the film and photographic documentation of the Palestinian revolution in a special archive, as source material not only for Palestinian film-makers but also for friends wishing to share in the revolution through Palestinian films.

6) Training the fighters to take motion pictures and creating cadres able to use the camera side by side with the rifle in the battle for liberation.

In addition to this cinematographic work, the activity included another side in the field of cinema culture by creating human consciousness, so as to bring the value of revolutionary cinema and the role of film into the march of the revolution, and to draw from experiences of the cinema throughout the world in order to clarify its role in fighting imperialism, monopoly and the values of capitalist thinking, by means of the art of film-making.

This came about through the cultural pages of «Al Hadaf», the central magazine which speaks for the Popular Front for the Liberation of Palestine, as well as through courses and lectures organized by the Front's artistic committee.

Being aware of the importance of this vehicle of culture, the Popular Front for the Liberation endeavours to develop this aspect through continuous production and showings, as well as through consolidating ties with all film-makers in the world who are striving to expose all types of domination and exploitation, in order to break the stranglehold of monopoly applied by the world's capitalist companies.

Palestinian cinema has played an active and effective part during its short lifetime and within the limitations of its activity. After the cinema film was absent for a long time from participation in the course of events, Palestinian films have come to constitute a new and growing phenomenon within the wider phenomenon of armed Palestinian resistance, linked to it and expressing it in one way or another. Although the sum total of Palestinian cinematographic activity has remained confined to initiatives and below the suitable standards of planning and programming, it has taken a long leap forward. There is no doubt that the criterion for the development of Palestinian cinema lies in the maturing of political and cultural awareness of the importance of the cinema, so that the conception of a Leninist evaluation of the cinema may be a profound, definitive and firm one, not merely one of wonder and excitement at the potential importance the teacher of the proletariat saw in the cinema in bringing about awakening and resurgence (of all the arts, the cinema is considered the most important).

We shall work with all our efforts and abilities to give these words direction, so that the fighting cinema of Palestine may move forward to the front ranks in the movement of world cinema.

1 — On the Path of the Palestinian Revolution:

Black and white
16 mm.
33 minutes

A collection of documentary items which show the political, cultural and social activities of the Popular Front for the Liberation of Palestine, with emphasis on armed struggle and its continuation as a sure way of confronting fascist violence.

Directed by Fouad Zantout

2 — Nahr Al Barid:

Black and white
16 mm.
15 minutes

This takes one of the Palestinian camps, Nahr Al Barid and, with a concealed camera, observes the condition of its inhabitants and their daily quest for water, which is not available in all the houses of the camp. It also shows the Zionist act of aggression on this camp in 1973, and stresses the legitimacy of Palestinian armed struggle against the invasion, as the sure way to end the condition of homelessness in which the Palestinian people live, away from their homeland and soil.

Directed by Kassem Hawal

3 — A word... a gun :

Black and white
16 mm.
20 minutes

A documentary on the Palestinian writer Ghassan Kanafani, who died as a martyr on 8 July 1972 after American and Zionist intelligence services placed explosives in his car while he was on his way to «Al Hadaf» newspaper, of which he was the Editor. The film affirms that the courageous word has the effectiveness of a rifle in the course of the revolution.

Directed by Kassem Hawal

4 — The Rifles will not be Silent:

Black and white
16 mm.
27 minutes

An important documentary based on a speech by Comrade George Habash, the Secretary-General of the Popular Front for the Liberation of Palestine on the first anniversary of the martyrdom of Comrade Ghassan Kanafani. Through this speech the film shows the political position of the Front and the position of the masses towards the question of the proposed settlement, as well as the role of the masses in pursuing the armed struggle against the imperialist-Zionist-reactionary enemy.

Directed by Kassem Hawal

5 — Our Little Houses:

Black and white
16 mm.
31 minutes

By portraying the effort to build an individual shelter to protect children from raids, the film shows the fascist military structure of the enemy since Israel's establishment, on the basis of his dependence on the instilling of a militaristic spirit in people's minds, turning them in the course of time into a generation of failure.

The enemy kills children and destroys life. This film reveals the permanent conflict between Israeli militarism, as an artificial Nazi fascist force, and the continuous struggle of the Palestinian masses, inside and outside their country, to create a life worthy of humanity.

Directed by Kassem Hawal

Le Cinéma et la révolution

Bien que plusieurs sociétés spécialisées ont mis la main sur l'art cinématographique, en en accaparant la production et la distribution et en imposant leur régime capitaliste sur ce qui concerne le sujet des films, des jeunes artistes ont lutté pour mettre ce moyen au profit des ouvriers, de leurs pensées et de leur avenir. De même, malgré que le sionisme mondial, depuis 1897, a essayé d'exploiter le cinéma et sa force pour influencer les peuples, il n'a pas réussi d'atteindre ses buts, à cause des échecs de l'impérialisme subis devant les peuples qui luttent.

Avec le mouvement de la Résistance Palestinienne parurent les premiers films qui enregistrèrent la vérité sur la Révolution, mais au début ce ne furent que de simples enregistrements de documents sans trop se développer dans le domaine dans la perspective et l'exécution.

Sans doute, l'empressement du « Front Populaire pour la Libération de Palestine » depuis l'an 1970 a beaucoup contribué dans ce domaine, en produisant des films documentaires, car ce genre de films a le pouvoir d'exprimer l'idée de la révolution, tout en se basant sur des faits réels et par là elle a agi sur plusieurs plans.

1 — Des projections fréquentes dans les centres des Fedayine et dans les camps des Palestiniens.

2 — Des projections à l'intention des organisations, dans les clubs culturels et dans les quartiers populaires.

3 — La collaboration du cinéma palestinien avec le cinéma mondial progressiste, moyen par lequel la Résistance palestinienne donne une vue objective sur l'état de la Résistance et les buts du peuple palestinien tout en dévoilant la vérité sur la propagande mensongère siiniste, et donnant la vraie image du problème palestinien. La voix de la Révolution Palestinienne s'est élevée pour la première fois après le festival de Leipzig en 1971 et depuis l'activité cinématographique palestinienne s'est dirigée vers plus d'un festival. Durant ces festivals, le cinéma révolutionnaire palestinien s'est mis au diapason avec le cinéma mondial dans le même but de dévoiler les complots fachistes, des impérialistes et des ennemis et de montrer la lutte et la victoire du peuple.

4 — Propagation du film palestinien dans les partis politiques et les organisations estudiantines et ouvrières dans le monde. Ces films ont joué un grand rôle, que ce soit en appuyant l'idée et la stratigie et sa lutte continue soit en résiliant les allégations subversives d'Israël.

5 — Garder les documents filmés et les photos réalisés par la Révolution Palestinienne dans des archives spéciales comme référence non seulement pour les cinéastes palestiniens, mais aussi pour les amis de la Révolution.

6 — Entraîner les combattants aux prises des vues et à trouver le cadre qui permet d'employer la caméra à côté du fusil dans la lutte pour la libération.

L'art cinématographique s'est révélé opérant aussi dans un autre champ d'action : celui du domaine culturel où il a éveillé la pensée du peuple pour connaître la valeur du cinéma révolutionnaire et le rôle du film dans la révolution.

Dernièrement, le « Hadaf » publiait dans ses pages culturelles un reportage, où on exposait, au nom du Front Populaire et d'après les conférences organisées, par le jury artistique du Front, la lutte engagée contre l'impérialisme et l'accaparement, et contre les principes du capitalisme dans l'art cinématographique.

Conscient de la force des moyens culturels, le Front Populaire pour la Libération de Palestine a travaillé pour le développement de ces moyens, et s'est mis à l'œuvre pour la production et la projection assidue en collaboration avec les cinéastes qui luttent dans le monde pour dévoiler tous les subterfuges d'exploitation et d'accaparement qu'exercent les sociétés capitalistes dans le monde.

Le cinéma palestinien a joué un rôle actif pendant sa courte durée et ses activités limitées. Le cinéma, après s'être désintéressé des événements, montre, de nouveau, de l'intérêt à travers la Résistance Palestinienne Armée, parlant d'elle d'une façon ou d'une autre.

Malgré une activité réduite cinématographique individuelle, sans un plan préétabli ou un programme convenable, cela constituait un saut vers lavant et sans doute le développement du cinéma palestinien et attaché à la maturité de l'éveil politique et culturel du rôle du cinéma et pour que l'admission du régime « léninien » du cinéma soit une assimilation profonde et non une simple admiration, selon l'importance donnée par le chef du prolétariat pour le rôle du cinéma dans l'éveil du peuple : « On considère le cinéma comme étant l'art le plus important. »

Nous allons travailler avec toutes nos forces et nos capacités pour donner à ce mot son sens le plus large, afin que le cinéma combattant palestinien soit au premier rang dans le mouvement du cinéma mondial.

1 — « Sur le chemin de la révolution palestinienne » — noir et blanc — 16 mm. 33 minutes.

Ensemble de documents montrant les activités politiques, culturelles et sociales du Front Populaire pour la Libération de Palestine, et assurant la lutte armée et sa continuité contre la violence fachiste.

Metteur en scène : Fouad Zantout.

2 — « El Nahr el-Bared » — noir et blanc — 16 mm. 15 minutes.

Dans ce film on voit la vie des habitants du camp de Nahr el-Bared : le manque d'eau, l'agression sioniste contre le camp en 1973, mais, d'autre part, montrant aussi la légalité de la lutte palestinienne armée contre l'incursion et cherchant les moyens pour mettre fin au vagabondage où est acculé de vivre le peuple palestinien loin de sa patrie et de sa terre.

Metteur en scène : Kassem Hawal.

3 — « Le mot fusil » — noir et blanc — 16 mm. 20 minutes.

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين •••

Documentaire sur l'auteur palestinien Ghassan Kanafani, mort martyr dans sa voiture piégée par les agents américains et sionistes, le 8 juillet 1972, jour où il se préparait d'aller au journal « Al-Hadaf » dont il était le rédacteur en chef. Le but de ce film est connu : un mot fort peut avoir la même action qu'un fusil dans une révolution.

Metteur en scène : Kassem Hawal.

4 — «les fusils ne se toisont pas» — noir et blanc — 16 mm. 27 minutes.

Très important documentaire sur le discours de Georges Habache, secrétaire général du FDPLP, à l'occasion de l'anniversaire de la mort du camarade Ghassan Kanafani. Ce film montre la politique du Front et l'attitude du peuple envers les solutions proposées et le rôle des peuples dans la lutte armée contre l'ennemi impérialiste et sioniste.

Metteur en scène: Kassem Hawal

5 — «Nos petites maisons» — noir et blanc — 16 mm. 25 minutes.

Ce film montre la construction d'un refuge pour abriter les enfants contre les raids et montre aussi la formation de l'armée fachiste à Base d'une politique qui a pour But d'implanter l'esprit de guerre dans le gens pour les transformer avec le temps en une génération vaincue et impuissante qui suive la mort dés enfants et qui détruit la vie. Il expose aussi La lutte perpétuelle contre l'armée israélienne empreinte de Naziste et Fachiste et la lutte du peuple à l'intérieur et à l'extérieur pour trouver une issue à ses problèmes et pour pouvoir vivre librement et avec dignité.

Metteur en scène: Kassem Hawal

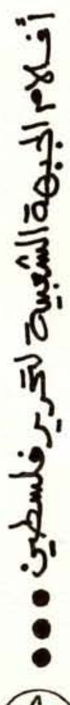

على طريق الثورة الفلسطينية

الكلمة البندقية

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين ...

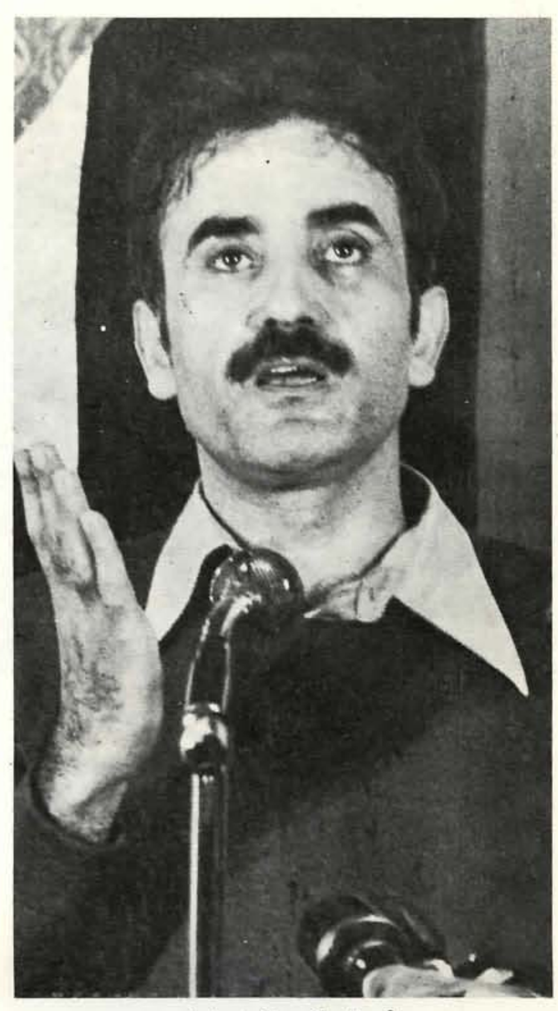

بيوتنا
الصغيرة

النهر البارد

لن تسكت البنادق

التجارب السينمائية فى العالم لايضاح دورها فى النضال ضد الامبريالية وضد الاحتكار وضد قيم الفكر الرأسمالى فى الفن السينمائى ٠

ولقد جاء ذلك من خلال الصفحات الثقافية لمجلة الهدف المجلة المركزية الناطقة بلسان الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين ومن خلال الدورات والمحاضرات التى تنظمها اللجنة الفنية للجبهة ٠

وادراكا لاهمية هذه الاداة الثقافية فان الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين تسعى لتطوير هذا الجانب من خلال الانتاج المتواصل والعرض المتواصل ومن خلال توطيد العلاقة مع كافة السينمائيين المناضلين فى العالم لفضح كل أشكال التسلط والاستغلال ومن أجل كسر طوق الاحتكار الذى تمارسه الشركات الرأسمالية فى العالم ٠

لقد لعبت السينما الفلسطينية دورا نشيطا وفعالا خلال عمرها القصير وضمن نشاطها المحدود ، فبعد أن كان الشريط السينمائى غائبا فترة طويلة من الزمن عن المشاركة فى مجريات الاحداث دخل الشريط السينمائى الفلسطينى ليشكل ظاهرة جديدة متنامية ضمن ظاهرة المقاومة الفلسطينية المسلحة مرتبطا ومعبرا عنها بهذا الشكل أو ذاك بالرغم من أن مجموع النشاط السينمائى الفلسطينى ظل محصورا ضمن مبادرات ودون مستوى التخطيط والبرمجة المناسبة ، فقد كان قفزة طويلة الى الامام ، ولا ريب ان شرط تطور السينما الفلسطينية كامن فى نضوج الوعى السياسى والثقافى لاهمية السينما وحتى يكون استيعاب التقييم اللينينى للسينما استيعابا عميقا وأكيدا وراسخا وليسمجرد اعجاب واندهاش ازاء ماكان يراهمعلم البروليتاريا من أهمية متقدمة للسينما فى الانهاض والتحريك (من بين جميع الفنون السينما هى الاهم) ٠

اننا سنعمل بكل جهدنا وطاقاتنا من أجل أن نعطى لهذه الكلمة مدلولها لكى تتقدم سينما فلسطين المقاتلة الى الصفوف الامامية فى حركة السينما العالمية ٠

١ ـ على طريق الثورة الفلسطينية :
أسود وأبيض
١٦ ملم
٣٣ دقيقة

مجموعة من الوثائق التى تعرض نشاطات الجبهة الشعبية لتحرير فنسطين السياسية والتقافيه والاجتماعية وتؤكد على الكفاح المسلح واستمراره كضمان لمجابهة العنف الفاشى ٠

اخراج فؤاد زنتوت

٢ ـ النهر البارد
أسود وأبيض
١٦ ملم
١٥ دقيقة

يتناول احد مخيمات الفلسطينيين وهو مخيم النهر البارد ويرصد بالكاميرا المخفية حاله أبناء المخيم وبحثهم اليومى عن الماء حيث لا يتوفر فى كل بيوت المخيم ، كما يعرض العدوان الصهيونى الذى حصل على هذا المخيم عام ١٩٧٣، ويؤكد على مشروعية الكفاح المسلح الفلسطينى ازاء الغزو وكضمانة لانهاء حالة التشرد التى يعيشها شعب فلسطين بعيدا عن وطنه وأرضه ٠

اخراج قاسم حول

٣ ـ الكلمة البندقية :
أسود وأبيض
١٦ ملم
٢٠ دقيقة

وثيقة عن الكاتب الفلسطينى غسان كنفانى الذى استشهد فى الثامن من تموز عام ١٩٧٢ بعد أن وضعت المخابرات الامريكية والصهيونية متفجرة فى سيارته وهو فى طريقه الى مجلة الهدف التى يرأس تحريرها ويؤكد الفيلم على أن الكلمة الشجاعة لها فعالية البندقية فى مسيرة الثورة ٠

اخراج قاسم حول

٤ ـ لن تسكت البنادق :
أسود وأبيض
١٦ ملم
٢٧ دقيقة

وثيقة هامة مستندة الى خطاب الرفيق جورج حبش الامين العام للجبهة الشعبية لتحرير فلسطين فى الذكرى الاولى لاستشهاد الرفيق غسان كنفانى ، ومن خلال هذا الخطاب يعرض الفيلم الموقف السياسى للجبهة والموقف الجماهيرى من قضية التسوية المطروحة ودور الجماهير فى مواصلة الكفاح المسلح لمجابهة العدو الامبريالى الصهيونى والرجعى ٠

أخراج قاسم حول

٥ ـ بيوتنا الصغيرة :
أسود وأبيض
١٦ ملم
٢٥ دقيقة

عبر مبادرة لبناء ملجأ فردى يحمى الاطفال من الغارات يعرض الفيلم التكوين العسكرى الفاشى للعدو منذ نشأة اسرائيل على أساس يعتمد على غرس الروح العسكرية فى نفوس الناس لتحويلهم بالضرورة وبمرور الوقت الى جيل فاشل ، يعتمد قتل الاطفال وتهديم الحياة ، وفى هذا الفيلم يتوضح الصراع الدائم بين العسكرية الاسرائيلية كقوة مصنوعة نازية وفاشية وبين نضال الجماهير الفلسطينية المتواصل فى الداخل والخارج لايجاد حياة جديدة بالانسان ٠

اخراج قاسم حول

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين ●●●

السينما والثورة

بالرغم من أن شركات الاحتكار قد هيمنت على الفن السينمائى انتاجا وتوزيعا ، وفرضت فكرها الرأسمالى على مضامين الافلام المنتجة ، الا أن الفنانين الطليعيين قد ناضلوا لتسخير هذه الاداة لصالح الطبقة العاملة وفكرها ومستقبلها · وان المحاولات التى بذلتها الصهيونية العالمية منذ عام١٨٩٧ باستغلال الشريط السينمائى وقدرته بالتأثير على أوسع الجماهير ، لم تعد هى الاخرى قادرة على استمرار هيمنتها بسبب الهزائم التى منيت بها الامبريالية على يد شعوب العالم المناضلة ·

ومع حركة المقاومة الفلسطينية نشأت بوادر سينمائية تسجل واقع الثورة الا أن بدايتها لم تتعد تسجيل بعض الوثائق دون أن تتحرك على مدى واسع فى الرؤية والتنفيذ · ولعل مبادرة الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين منذ عام ١٩٧٠ أسهمت بشكل كبير فى هذا المضمار عندما باشرت بانتاج الافلام الوثائقية وذلك لما لهذا النوع من الاشرطة من قدرة على التعبير عن الثورة وفكرها ، ولتكون قاعدة مرتبطة ماديا بالواقع · فكان أن تحركت على عدة أصعدة :

١ ـ العروض الدائمة فى قواعد الفدائيين ومخيمات الفلسطينيين·

٢ ـ العروض السينمائية فى المنظمات والنوادى الثقافية والاحياء الشعبية ·

٣ ـ التوجه نحو مهرجانات السينما حيث توطدت العلاقة من خلال هذه المشاركات العديدة بين السينما الفلسطينية والسينما العالمية التقدمية من ناحية ، وتمكنت المقاومة الفلسطينية والجبهة الشعبية بشكل خاص من عرض واقع النضال الفلسطينى وابعاد القضية الفلسطينية فاضحة جوهر التضليل الصهيونى وراسمة الصورة الاكثر اقترابا من الحقيقة عن القضية الفلسطينية وارتفع صوت الثورة الفلسطينية لاول مرة من خلال مهرجان (لايبزك) عام ١٩٧١ ومنه انطلق التحرك السينمائى الفلسطينى نحو اكثر من مهرجان ، وفى هذه المهرجانات توطدت علاقة السينما الثورية الفلسطينية بالسينما فى العالم لتكون ضمن خط واحد فى فضح الاساليب الفاشية للمستعمرين والغزاة وتصوير نضال الشعوب وكفاحها المتواصل وانتصارها ·

٤ ـ تعميم الفيلم الفلسطينى على الاحزاب السياسية والمنظمات الطلابية والعمالية فى العالم ، وكان دور هذه الافلام كبيرا جدا سواء فى تجسيد فكر الثورة واستراتيجيتها وكفاحها المتواصل أو فى دحض الادعاءات الصهيونية وفكرها الفاشى والاستغلالى ·

٥ ـ حفظ وثائق الثورة الفلسطينية السينمائية والفوتوغرافية فى أرشيف خاص يكون مرجعا ومادة ليس للسينمائيين الفلسطينيين فحسب وانما أيضا للاصدقاء الراغبين فى المساهمة فى الثورة عن طريق الفيلم الفلسطينى ·

٦ ـ تدريب المقاتلين على التصوير السينمائى وايجاد الكادر القادرعلى استخدام الكاميرا لتقف بجانب البندقية فى معركة التحرير·

واضافة الى هدا العمل السينمائى فان التحرك قد أخذ جانبا اخر فى مجال الثقافة السينمائية فى خلق الوعى الانسانى لتلقى القيمة السينمائية الثورية ودور الفيلم فى مسيرة الثورة واستخلاص

أفلام الجبهة الشعبية لتحرير فلسطين ...

أفلام
الجبهة الشعبية
« من بين جميع الفنون ، السينما هي الاهم »
لينين